

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

4.Bf.48/2021/19.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2021. május 18. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2020. szeptember 17. napján kihirdetett 6.B.58/2019/113. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben a kábítószer birtoklásának vétsége [Btk. 178. § (1) és (6) bekezdés] miatt indult büntetőeljárást megszünteti. E vádlott tekintetében a Budapesti II. és kerületi Bíróság 8.B.1786/2016/67. számú ítéletével kiszabott 1 (egy) év börtönbüntetés végrehajtásának elrendelését mellőzi.

E vádlott személyazonosító okmányának száma: személyi igazolvány szám4

Terhelt4 IV. rendű vádlott szabadságvesztés büntetését 5 (öt) évre enyhíti, a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön. E vádlott tartózkodási helye: cím40 szám.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét e vádlottak tekintetében, továbbá Terhelt3 III. rendű vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

Terhelt3 III. rendű vádlottnak érvényes személyazonosító okmánya nincs.

Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak tekintetében a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletétől a mai napig bünygi felügyeletben töltött időt is.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Budapest Környéki Törvényszék (a továbbiakban: törvényszék) a 2020. szeptember 17-én kihirdetett 6.B.58/2019/113. számú ítéletével Terhelt2 II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés], folytatólagosan és társtettesként elkövetett lopás büntetében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bc) alpont, (3) bekezdés b) pont ba) alpont].

[2] Halmazati büntetésül 8 év szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[3] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napban határozta meg.

[4] Elrendelte a Budapesti II. és kerületi Bíróság 2018. szeptember 4-én jogerőre emelkedett 8.B.1786/2016/67. számú ítéletében kiszabott 1 év szabadságvesztés végrehajtását.

[5] E vádlottal szemben az eljárás során lefoglalt 228.000 és 200.000 forint, 155 euró, 90 kuna és 150 lej vonatkozásában vagyonelkobzást rendelt el.

[6] Terhelt3 III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés], folytatólagosan és társtettesként elkövetett lopás büntetében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bc) alpont, (3) bekezdés b) pont ba) alpont], valamint egészségügyi termék hamisításának büntetében [Btk. 186. § (1) bekezdés d) pont].

[7] Halmazati büntetésül 8 év szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[8] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napban határozta meg.

[9] E vádlottal szemben az eljárás során lefoglalt 319.000 forint vonatkozásában vagyonelkobzást rendelt el.

[10] Mindkét vádlott által előzetes fogvatartásban és bűnügyi felügyeletben töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte, oly módon, hogy egy nap előzetes fogvatartás egy nap szabadságvesztésnek, öt nap bűnügyi felügyelet egy nap szabadságvesztésnek felel meg.

[11] Terhelt4 IV. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés], folytatólágosan és társtettesként elkövetett lopás büntetében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bc) alpont, (3) bekezdés b) pont ba) alpont].

[12] Halmazati büntetésül 6 év szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[13] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napban határozta meg.

[14] E vádlottal szemben az eljárás során lefoglalt 10.500,- forint vonatkozásában vagyoneklobzást rendelt el; a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte.

[15] Rendelkezett az eljárás során lefoglalt és bűnjelként kezelt tárgyakról is. A kannabisz ültetvény létesítéséhez, fenntartásához, valamint a kannabisz szárításához szükséges eszközöket és tartozékokat elkobozta. A daktiloszkópiái nyomtöredék, a kéznyomtöredék, a mikroanyag-maradványok, ragasztószalagok, fóliadarabok, tűzőgépkapocs blokk, rézkábel, cigarettásdoboz lefoglalását megszüntette, és azok megsemmisítését rendelte el. A lefoglalásuk megszüntetése mellett két Huawei márkájú müzlet2ltelefon és a hozzájuk tartozó SIM kártyákat Terhelt2 II. rendű vádlottnak, egy Asus márkájú laptopot Terhelt3 III. rendű vádlottnak, egy iPhone márkájú müzlet2ltelefon és két SIM kártyát Terhelt4 IV. rendű vádlottnak rendelte kiadni.

[16] Rendelkezése szerint az eljárás során felmerült bűnügyi költségből Terhelt2 II. rendű vádlott 800.671 forintot, Terhelt3 III. rendű vádlott 312.261 forintot, Terhelt4 IV. rendű vádlott 176.498 forintot külön, Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű és Terhelt4 IV. rendű vádlottak 1.226.775 forintot, Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak 270.566 forintot, valamint Terhelt3 III. rendű és Terhelt4 IV. rendű vádlottak 168.400 forintot egyetemlegesen kötelesek megfizetni.

[17] Az ítélet ellen az ügyészség mindhárom vádlott terhére a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának súlyosítása érdekében, míg a vádlottak és a védöik az elsőfokú ítélet „valamennyi rendelkezésével” szemben jelentettek be fellebbezést.

[18] Az ügyészség fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtette, hogy a törvényszék túlnyomórészt helyesen vette számba a büntetéskiszabás során irányadó körülményeket,

ugyanakkor a szabadságvesztések tartamában nem jelenik meg a súlyosító tényezők szám- és nyomatékbeli túlsúlya.

[19] Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottaknál elenyésző mértékben vehető figyelembe enyhítő körülményként a részbeni beismerés, mivel az kizárólag – a tettenérés folytán nem vitatható – kábítószer birtoklására terjedt ki, míg a terjesztői magatartást mindvégig tagadták, e körben a tényállás feltárásához semmilyen módon nem járultak hozzá.

[20] Csekély súllyal értékelhető a vádlottak javára az időmúlás, ugyanis az a büntetési tétel alsó határát sem éri el, az elévülési időt meg sem közelíti.

[21] Ezzel szemben nyomatékos súlyosító körülmény a szervezett és a jelentős kábítószer-mennyiség többszörösére történt elkövetés, az egészséget veszélyeztető bűncselekmények elszaporodottsága, a kereskedelmen túl a kábítószer-fogyasztásban megnyilvánuló további büntetendő bűncselekmény, Terhelt2 II. rendű vádlottnál a büntetett előélet és – különösen – a felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatti elkövetés, továbbá Terhelt3 III. rendű vádlottnál a büntetett előélet és a kettőnél több bűnhalmazat.

[22] Az ügyészség szerint a középértéket meg sem közelítő tartamú szabadságvesztés eltúlzottan enyhe, az nem áll összhangban a büntetéskiszabási körülményekkel.

[23] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a büntetőügy irataival együtt megküldött BF.487/2019/24. számú átiratában – fenntartva az ügyészségi fellebbezés céljait és indokait – indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg, és mindhárom vádlott esetében a szabadságvesztés, illetőleg a közügyektől eltiltás tartamát súlyosítsa.

[24] Terhelt2 II. rendű vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában konkretizálta, hogy jogorvoslatával a törvényszék által megállapított tényállást, a bűncselekmények minősítését, az ítélet indokolását és az alkalmazott joghátrányokat támadja.

[25] Megítélése szerint a törvényszék azért tévedett a tényállás megállapítása és a bűncselekmények minősítése során, mert a bizonyítékokat okszerűtlenül, ellentmondásos módon és részben iratellenesen értékelte. Terhelt2 II. rendű vádlott kizárólag a saját ingatlanában lefoglalt kábítószerrel hozható összefüggésbe, Terhelt3 III. rendű vádlott és terhelt1 természetői tevékenysége nem róható a terhére, velük szándékegységben nem cselekedett, ezért esetében a kábítószer mennyisége – a cselekmény minősítésére is kihatóan – kevesebb.

[26] A védő sérelmezte terhelt1nek az előkészítő ülésen tett beismerő nyilatkozatának felhasználását és terhelő bizonyítékként értékelését. Hangsúlyozta, hogy e nyilatkozat nem minősül terhelti vallomásként, ráadásul nem a vád egészére vonatkozik, hanem csak terhelt1 cselekvőségére. A beismerő nyilatkozat a többi vádlott büntetőjogi felelősségének megalapozására nem alkalmas, ugyanis a terhelő bizonyítékként való értékelés a büntetőeljárás törvény garanciális szabályait sértené. Az előkészítő ülésen tett

beismerésnek teljeskörűnek kell lennie, a terhelt ennek során a vádirati tényállást és minősítést nem vitathatja, ebből következően a törvényi szabályozás a terhelteket olyan beismerő nyilatkozat felé tereli, amely nincs összhangban a valós ténybeli előzményekkel. Ezért terheltnek a tárgyaláson – igazmondási kötelezettség terhe mellett – előadott tanúvallomása sem vethető el pusztán arra hivatkozással, hogy az előkészítő ülésen beismerő nyilatkozatot tett.

[27] A tényállás a kábítószernek tanú²¹ részére történt átadása kapcsán iratellenes és okszerűtlen, e cselekmény tekintetében a védenca felmentése szükséges. Továbbá – álláspontja szerint – a vagyon elleni bűncselekmény esetében a dolog elleni erőszak, mint minősítő körülmény nem állapítható meg.

[28] A védő a fentiekben ismertetett okokból a szabadságvesztés tartamának mérséklését indítványozta.

[29] A nyilvános ülésen előadott perbeszédében Terhelt² II. rendű vádlott védője kérte figyelembe venni, hogy terhelt¹ a beismerő nyilatkozat tételekor nem terhelte igazmondási kötelezettség (akár hazudhatott is). Tehát a tárgyaláson előadott tanúvallomásának a bizonyító ereje nagyobb, már csak azért is, mert terhelt¹ vállalta a korábbtól eltérő tartalmú vallomás tételének következményeit. Ráadásul nem volt oka arra, hogy tanúként történő kihallgatásán valótlan tényeket állítson.

[30] Meglátása szerint az ügyben voltak ugyan „gyanús” körülmények, viszont az eljárás során nem volt bizonyítható, hogy terhelt¹, Terhelt² II. rendű és Terhelt³ III. rendű vádlottak egymás tevékenységéről tudva, összeszövetkezve termesztették a kannabiszt, miként az sem, hogy védenca tevőlegesen hozzájárult mások cselekményéhez. A közös termesztésre levont következtetést nem alapozza meg egyes bérleti díjak Terhelt² II. rendű vádlott általi átutalása, miként azt sem, hogy az egyes ingatlanoknál ugyanolyan elektromos berendezéseket találtak, illetve azokon a vádlott-társai ujjnyomát rögzítettek. Az összehangolt magatartást akkor lehetett volna megállapítani, ha – például – a vádlottak együtt szereztek volna be a palántákat, illetve a termesztéshez szükséges termőföldet.

[31] Kizártnak tartotta, hogy Terhelt² II. rendű vádlott a letartóztatásából történt szabadulása után egy „piti” kábítószeres bűncselekményt követett volna el. E körben a védő kérte figyelembe venni tanú²¹ és tanú¹⁵ tanúk tárgyaláson tett vallomását, valamint azt, hogy tanú²¹ a bíróságon magyarázatot adott arra, hogy a nyomozás során mit, miért mondott, illetőleg azt utóbb miért vonta vissza.

[32] A védő szerint az áramlopásnál a dolog elleni erőszak nem állapítható meg, mivel a rácsatlakozás a rendeltetésszerű használat körébe esik, és ha járt is állagsérelemmel, az később helyreállításra került.

[33] Kérte az eltúlzott tartamú szabadságvesztés lényeges enyhítését, hivatkozva Terhelt² II. rendű vádlott által ténylegesen elkövetett bűncselekményre, a belső arányosság követelményére, valamint arra, hogy védenca a legenyhébb kábítószerfajtára, marihuánára követte el cselekményét.

[34] Terhelt2 II. rendű vádlott írásbeli észrevételében rámutatott arra, hogy terhelt1 tanúvallomása szerint ő nem vett részt a kannabisz termesztésében. A tárgyaláson terhelt1 azt is előadta, hogy az előkészítő ülésen tett beismerő nyilatkozata nem fedte a valóságot, kizárólag azért ismerte el a vádiratban foglaltakat, hogy minél előbb túl legyen az eljáráson és szabaduljon. Ráadásul terhelt1t már igazmondási kötelezettség terhelte tanúvallomása előadásakor.

[35] Cáfolta az ültetvények létrehozásában és gondozásában való közreműködését az a körülmény is, hogy egyik ingatlannál sem találtak tőle származó ujjnyomot.

[36] A cím31 alatti ingatlannál történt szerelési munkák során csakugyan jelen volt, de a tárgyaláson tanú17 alátámasztotta, hogy neki nem segített, külső szemlélő is lehetett. A kérdéses ingatlan tulajdonosát, tanú3 tanút nem befolyásolta vallomása megtételében, viszont a 2020. január 15-én tartott tárgyaláson a bíró őt és a tanút „presszionálta” a kihallgatás során.

[37] tanú21nak eleve nem értékesíthetett marihuánát az ültetvényből, ugyanis azt a rendőrök már négy hónappal korábban felszámolták, ráadásul a lakásán 2018. január 11-én tartott házkutatás során sem került elő kábítószer vagy – a tanú által hivatkozott – karkötő. E tanú a 2020. január 7-én tartott tárgyaláson határozottan nyilatkozott arról, hogy az „utolsó” vallomásában foglaltakat tartja fenn, amely szerint őt nem ismeri. Nem befolyásolta tanú21t a vallomása megtételében, erre nem is lehetett módja, mert nem ugyanabban a bv. intézetben tartották őket fogva. Ezzel szemben éppen tanú21 ismerte el, hogy betanított személyleírást adott róla a nyomozás során. tanú15 tanú a tárgyaláson ugyancsak azt vallotta, hogy őt nem ismeri, soha nem látta, és tanú21nak sem mutatta be.

[38] A 2018. október 16-án lefoglalt kábítószer saját fogyasztásra tartotta magánál, az a csekély mennyisége folytán értékesítésre nyilvánvalóan alkalmatlan volt. Tehát a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztést kiszabó korábbi ítélet jogerőre emelkedése után csak kábítószer-fogyasztást követett el, amelyet megbánt. Védőjével együtt a nyomozás során kérte az elterelés lehetőségét, de azt a nyomozó hatóság figyelmen kívül hagyta.

[39] A büntetés kiszabása körében kérte figyelembe venni, hogy családi helyzete rendeződött, élettársi kapcsolatban él élettársával, akinek kiskorú gyermekét közösen nevelik. Az cég1 továbbra is igényt tart a munkájára, ezt igazolja a 2021. május 11-én kiállított munkáltatói igazolás.

[40] Terhelt2 II. rendű vádlott a nyilvános ülésen írásban előadott észrevételeit annyiban egészítette ki, hogy a helység3i ingatlan kibérlésében azért működött közre, mert ő ismerte a bérlemény tulajdonosát. Továbbá tanú21 annak ellenére tartotta magát a tárgyaláson tett vallomásához, hogy számolnia kellett a hamis vád miatti feljelentéssel.

[41] Terhelt3 III. rendű vádlott a fellebbezése részletes indokolásában kifejtette, hogy a bizonyítékok nem támasztották alá a tényállás bevezető részében (*elsőfokú ítélet 16., 17. és 19. pont*) írt ténymegállapításokat.

[42] Az illegális áramvételezésre vonatkozó megegyezésük (*elsőfokú ítélet 18. pont*) tényének ellentmond az a tény, hogy a törvényszék az áramlopás miatt Terhelt4 IV. rendű vádlottat is elítélte. Meglátása szerint – figyelemmel tanú45 és tanú60 cég3 alkalmazottak tanúvallomására – valótlan az a megállapítás, miszerint tanú17 nem volt tisztában az áramlopás tényleges céljával.

[43] A cím29 alatti ingatlanban egyedül vételezte jogosulatlanul az áramot, ezt ő maga tárta fel a házkutatás előtt, és az eljárás során mindvégig elismerte.

[44] Vitatta ugyanakkor az ingatlanban lefoglalt kábítószer mennyiségére és hatóanyag-tartalmára vonatkozó megállapításokat, rámutatva arra, hogy a kannabisz levele, szára és gyökere tartalmaz THC-t, ám azok fogyasztásra és értékesítésre alkalmatlanok, így kizárólag a virágzat számít kábítószernek. Ebből következően csak az 1,2 kg súlyú virágzatot kellett volna figyelembe venni, a többi (szár, gyökér) gyakorlatilag szemétként kezelendő.

[45] Kiemelte, hogy a vádlott-társai magatartásért nem felelhet, a gépkocsijában és ruházatában nem találtak kábítószer, rövid beszélgetései csak ételfutárokkal voltak, az általa bérelt ingatlannál gyanús forgalom nem volt, a 319.000 forintot igazoltan az édesanyjától kapta kölcsön, továbbá egyetlen ismerőse sem mondta, hogy ő kábítószer értékesített.

[46] tanú2 bérbeadó nyilatkozatát következetlennek tartotta, mivel a tanú a tárgyaláson elmondta, hogy a két ünnep között meghívták magukhoz vendégségbe; ez ellentmond annak, hogy nem akarták beengedni a bérleménybe. Egyébiránt – bár ezt a tárgyalási jegyzőkönyv nem tartalmazza – a tanú is megerősítette, hogy a rendőrök verték szét a lakást, amellyel okozott 500.000 forintos kárt édesanyja, tanú12 térítette meg.

[47] A cím30 alatti ingatlant sem ő, sem terhelt1 nem használta, ott nem vételeztek jogosulatlanul áramot (egy ismeretlen férfi tette). Az illegális áramvételezés kialakításánál nem volt jelen, az ingatlanban nem járt.

[48] Álláspontja szerint a pozitív drogtesztel érintett tanú17 nem tekinthető szavahihetőnek, ráadásul a nyomozók befolyásolták a fényképről történő felismerésre bemutatás során. A tanú17 által adott személyleírásnak ő nem felel meg, soha nem volt oldal felnyírt, felül tüskésre vágott haja, mivel erősen kopaszodik. tanú17 a tárgyaláson történt kihallgatása során előbb azt állította, hogy ő nem volt jelen az illegális áramvételezés kialakításakor, majd ennek valószínűségét 40%-ra tette. Amikor figyelmeztette a hamis vád következményeire, a bíró megnyugtatta a tanút, hogy vallomástétele nem minősül hamis vádnak, így tanú17 ismét azt nyilatkozta, hogy ő volt jelen. A törvényszék ígérete ellenére a kihallgatást végző nyomozó tárgyaláson történő kihallgatására nem került sor.

[49] A tényállás azt is valótlannul tartalmazza, hogy a cím31 alatti ingatlan esetében részt vett a kannabisz ültetvény kialakításában, az ott történt jogosulatlan áramvételezésben. Vitatta az ott talált trafón rögzített ujjnyoma hitelességét, mivel egy „hitelesítetlen” bűnjelről van szó. Indítványozta, hogy az ítéltábla e körben vegye figyelembe terhelt1 és Terhelt2 II. rendű vádlott nyilatkozatát.

[50] A bizonyítékok értékelése kapcsán kifejtette, hogy terhelt1 az előkészítő ülésen csakugyan elismerte a vádiratban foglaltakat, azonban az egyes tényállásokban írt cselekményekkel nem volt tisztában, mert azok meg sem történtek. Miként tanúként történt kihallgatásán előadta, kizárólag „igen” válaszokat adott a bírói kérdésekre, mert szabadulni akart az embertelen, megalázó bánásmód alól. Ezért a beismerő nyilatkozatát nem lehetett volna bizonyítékként kezelni.

[51] Hivatkozott tanú5, tanú7, tanú9 tanúk vallomására is, amely szerint a kábítószerrel kapcsolatban nem az került a kihallgatási jegyzőkönyvekbe, amit a nyomozóknak ténylegesen elmondtak. A tárgyaláson csak azért tartották fenn korábbi vallomásaikat, mert a bíró börtönbüntetéssel fenyegette meg őket. Mindezt a tárgyalásról készített hangfelvételek egyértelműen rögzítették. tanú9 tanú nem mondta a tárgyaláson, hogy őt felvetette a pénz, és fizette a tanú italszámláit.

[52] A nyomozók tanú10, tanú13 és tanú11a tanúkat is presszionálták kihallgatásuk során. tanú13 három évvel később egyébként sem emlékezhetett Terhelt2 II. rendű vádlott és tanú2 nevére, együttélésük idején még nem is dolgozott Terhelt2sal, ebből következően a személyek nevét kizárólag a nyomozók adhatták a tanú szájába. tanú50 és tanú12 tanúvallomása egymással ellentétben állt, ám ennek szembesítéssel történő feloldása elmaradt. tanú8t nem ismeri, így a vallomását nem fogadja el, míg tanú26 csak fogyasztásról beszélt tanúkihallgatása során.

[53] Kérte figyelembe venni, hogy a botanikus szakértő szerint a helység2i ingatlanban magról termesztett marihuána volt, míg a helység3i ingatlanban klónokról, márpedig ez ellentmond annak, hogy mindkét helyszínen az ültetvény ugyanúgy lett kialakítva.

[54] Az energetikai szakértő szerint a helység2i ingatlannál szakszerűen volt bekötve a trafóba a lámpa, ezzel szemben terhelt1nél nem; ugyanez mondható el az elektromos rendszer bekötésére is. A használt világítótestek más típusúak és fogyasztásúak voltak. Mindkét ültetvényen GSE digitális ventilátor-vezérlő volt, mivel ez volt az egyetlen megvásárolható márka, tehát más típussal nem volt helyettesíthető. A törvényszék kérésére a szakértő a kiegészítő szakvéleményében nem ventilátor-vezérlőket, hanem időzítő típusokat közölt, amelynek viszont semmi köze nincs a fordulatszám-szabályozáshoz. Ráadásul a szakértő is meglepődött a kirendelésén, mert nem ért hozzá, elismerte, hogy ő maga nem tudna egy ilyen rendszert összerakni; korábban őt ilyen helyszínt látott, de azokat is csak fényképről. A kérdéses helyszíneknek a tárgyaláson történt elemzését követően a szakértő visszaigazolta az állítását, miszerint a trafók nem egyformán voltak bekötve az egyes ingatlanoknál. Mindezek cáfolják az ügyészség álláspontját, miszerint mindkét helyen ő alakította ki a technikai eszközöket.

[55] Fenntartotta, hogy a bérleti viszonyait saját maga rendezte, de eseteként – bankkártya hiányában – terhelt1t és Terhelt2 II. rendű vádlottat kérte meg a díj átutalására. terhelt1 a saját ingatlanával kapcsolatban készpénzt adott Terhelt2 II. rendű vádlottnak, hogy kifizesse a bérleti díjat.

[56] Hangsúlyozta, hogy a házkutatás során azért találtak mindenhol marihuánát, mert a rendőrök szüretelés időpontjában csaptak le rá, ha ugyanis már végzett volna a szüreteléssel, a kábítószer felvitte volna a padlásra. Terhelt4 IV. rendű vádlottnak nem volt kulcsa a padláshoz, és akkori élettársa gerincbetegsége miatt a fizikailag nehéz kertészeti munkákban nem tudott volna részt venni, a padláson lévő marihuána erős, szúrós szagát filter szűrte meg.

[57] A 80.000 forintos lakbér, illetőleg Terhelt4 IV. rendű vádlott 100.000 forint értékű autója és 5 éves munkaviszonya átlagos életszínvonalat tükröz, ennek nem mond ellent az ételrendelés során fizetett – ezer forintra kerekítésnek megfelelő összegű – borralaló. A drága állatok vásárlását az tette lehetővé, hogy édesanyja három állatkereskedés boltvezetője. Észszerűtlennek tartotta, hogy akár részmunkaidőben dolgozott volna, ha három helyen, milliós tételekben termesztett marihuánát.

[58] Indítványozta, hogy az ítéltábla hallgass meg a tárgyaláson készült hangfelvételeket, különösen tanú9, tanú7 és tanú17 tanúvallomása kapcsán.

[59] Terhelt3 III. rendű vádlott a nyilvános ülésen előadott felszólalásában írásbeli fellebbezését az alábbiakkal egészítette ki:

- tanú7 tanú a nyomozás során a rendőröktől hallotta, hogy ők kábítószer árulnak, és a tárgyaláson csak azért tartotta fenn korábbi terhelő vallomását, mert ők bilincsben álltak a bíróság előtt;
- tanú9 „nagyon erős” számlák kifizetéséről beszélt, de kérdésére nem tudott válaszolni, hogy milyen számlákról volt szó;
- ha Zsana terhelt1 és Terhelt2 II. rendű vádlott rábízták volna a termesztést, nyilván nem fizették volna bankszámláikról az ingatlanok bérleti díját;
- Terhelt4 IV. rendű vádlott a kannabisz szüretelésekor nem tartózkodott otthon, mert egyik nap dolgozott, a másik nap pedig műkörmöshöz ment, ez idő alatt telefonon beszéltek, illetve sms-ket váltottak;
- amikor megszűnt a munkaviszonya, álláskereső támogatást igényelt, nyilván erre sem lett volna szüksége, ha kábítószer értékesítéséből élt.

[60] Terhelt3 III. rendű vádlott vezető védője, védő3 ügyvéd a fellebbezése írásbeli indokolásában megjelölte, hogy védelmi jogorvoslatának oka a tényállás téves megállapítása és a bűncselekmény téves minősítése, és annak célja elsődlegesen a felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése.

[61] Álláspontja szerint a törvényszék által megállapított tényállás hiányos és iratellenes, ezért az ítélet a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban:

Be.) 592. § (2) bekezdés b) és c) pontjaiban írt okokból részlegesen megalapozatlan, amely azonban az iratok tartalma alapján orvosolható. A törvényszék ugyanis a bizonyítékokat nem teljeskörűen, nem összességében, hanem egy-egy részletet kiragadva értékelte. Az ítélet indokolásából nem állapítható meg, hogy a törvényszék milyen okok miatt jutott a tényállásban rögzített következtetésekre, holott az eljárás során azokkal ellentétes bizonyítékok merültek fel.

[62] A védő rámutatott arra, hogy Terhelt3 III. rendű vádlott a saját fogyasztásra történő termesztést és a fogyasztást mindvégig elismerte, de a kereskedést tagadta, miként azt is, hogy köze lett volna a cím31 alatti ingatlanban lefoglalt kábítószerhez, illetve ott a kábítószer termesztésében részt vett volna. Vitatta továbbá azt is, hogy a tőle származó tenyérlenyomat oly módon került az ingatlanban fellelt trafóra, hogy azt ő szerelte volna be. Nem vitatta viszont Terhelt2 II. rendű vádlottal való ismeretségét, miként azt sem, hogy részére átadott egy trafót.

[63] Az ügyben kihallgatott tanúk jelentős része a védence iskolatársa (tanú27, tanú71, tanú50) vagy gyermekkori ismerőse (tanú34), e tanúk viszont nem szolgáltatnak a bűnösséget alátámasztó adatokkal, és a Terhelt3 III. rendű vádlottal lebonyolított nagyszámú telefonhívás okaira is magyarázatot adtak.

[64] A kertépítéssel foglalkozó tanú35 és pizzafutárként dolgozó tanú49 ugyancsak nem támasztották alá a kábítószerrel kereskedést.

[65] A cím29 alatti ingatlanban – élettársával együtt – Terhelt3 III. rendű vádlott lakott, annak bérleti díját is ő fizette, függetlenül attól, hogy a pénzüsszegek – az internet elérhetőségének hiányossága miatt – Terhelt2 II. rendű vádlott bankszámlájáról került átutalásra, illetve két esetben terhelt1 megjelöléssel küldték el a bérleti díjat. tanú12 tanú, a vádlott édesanyja segítette a bérleti díj finanszírozásában, miként az áramszolgáltatónak okozott kár megtérítésében is.

[66] terhelt1, Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak nem vitatták, hogy gyermekkori, illetőleg iskolai barátok, míg Terhelt4 IV. rendű vádlott védence élettársa volt. Ugyanakkor nem alapozza meg a „közös vállalkozásra” levont következtetést az a körülmény, hogy egyidőben és eldugott helyeken kezdtek kannabisz termesztésébe, azonos módon történt az illegális áramvételezés, valamint mindannyian voltak büntetve társas elkövetés miatt.

[67] Utalt arra is, hogy Terhelt3 III. rendű vádlott két ingatlan kapcsán elismerte az áramlopás tényét, ugyanakkor a helység5, helység5 utcája utcai ingatlan kapcsán úgy nyilatkozott, hogy azt sem ő, sem terhelt1 nem használta, így nem is vételezhette jogosulatlanul az áramot, az illegális áramvételezés kialakításánál sem volt jelen.

[68] A három ingatlanban történő közös marihuánatermesztés és azzal való kereskedelem megállapításához olyan többlet-bizonyítékokra lett volna szükség, amelyek a következtetésen alapuló tényállásba kétségtelenül beleillenek és a többi bizonyítékokkal zárt láncolatot képeznek. A bizonyítékok akármilyen nagy valószínűséget mutatnak, nem lehet megállapítani Terhelt3 III. rendű vádlott bűnösségét, csak akkor, ha a bizonyítékok olyan

bizonyosság erejűek, hogy a bűncselekmény más általi elkövetése kizárható a bizonyítékok zárt láncolata alapján.

[69] A védő a cselekmények minősítése kapcsán kérte figyelembe venni, hogy a jogalkotó a kábítószerrel visszaélés bűncselekményével kapcsolatban számtalan elkövetési magatartást szabályoz. A birtoklással kapcsolatos magatartások körébe sorolható a termesztés, az országba történt behozatal, a kivitel, a megszerzés, a fogyasztás, míg a kereskedői típusú magatartások körébe az átadás, a kínálás és a kereskedelem. Az 1/2007.BJE. számú jogegységi határozat (a továbbiakban: jogegységi határozat) ad iránymutatást arra, hogy milyen feltételek kellenek egy-egy elkövetési magatartás megvalósulásához.

[70] A jogegységi határozat szerint a kábítószer kereskedelem elősegíti a kábítószer eljuttatását a viszonteladókhoz vagy fogyasztókhoz, magába foglalja a kábítószer csomagolását, elosztását, a kereskedelem céljából történő megszerzését, készletezését. A kereskedőnek ismétlődően vásárolnia kell ahhoz, hogy a kábítószer tovább tudja adni. Továbbá a kábítószernek kereskedelem céljából történő megszerzése is kereskedési magatartást feltételez.

[71] Ezzel szemben a kábítószer termesztése olyan növény életre hívását jelenti, amelynek részei szerepelnek a kábítószerek jegyzékén, és jelentősebb feldolgozás nélkül kábítószerként fogyaszthatók. Termesztésen azt a tevékenységet kell érteni, amikor a növényt műveléssel szaporítják, ápolják, illetve hasznosítják.

[72] A bírói gyakorlat egységes abban, hogy minden kétséget kizáróan bizonyított kereskedési célzat nélkül nem lehet a kábítószer-kereskedelem törvényi tényállását megállapítani nagyobb mennyiségű kábítószer termesztése, megszerzése, az országba történő behozatala esetén. A védő e körben hivatkozott több fővárosi ítéltáblai határozatra: 3.Bf.109/2013/9., 3.Bf.266/2013/8., 3.Bf.314/2009/9., 2.Bf.1/2014/25., Bf.166/2017/101., Bf.301/2013/14., Bf.243/2013/14., 3.Bf.40/2010/19.

[73] Megítélése szerint az ügyészségnek kellett volna bizonyítania a kábítószer kereskedelem céljára történő megszerzését, azonban a kereskedési célzatot nem támasztotta alá semmi. Nem ismertek Terhelt3 III. rendű vádlottnak olyan alvilági kapcsolata, amelyek ezt a következtetést megalapoznák, korábban nem volt hasonló büntetőügye, továbbá nem találtak nála a porciózáshoz, csomagoláshoz szükséges eszközöket.

[74] Önmagában a kábítószer mennyisége a kereskedelemre utaló bizonyíték nélkül nem alapozhatja meg a súlyosabb minősítést, mivel akkor minden jelentősebb mennyiségű kábítószerrel termesztő terheltet automatikusan kereskedésben kellene elítélni, márpedig a bírói gyakorlat nem ez. Ha minden nagy mennyiségű behozatal kereskedelem lenne, a jogalkotó nem alkotta volna meg a Btk. 178. § (2) bekezdés c) pontja szerinti különösen jelentős mennyiségű kábítószerrel elkövetett kábítószer birtoklás alakzatát, illetve nem lenne önállóan szabályozva a termesztés, mint önálló elkövetési magatartás. Konkrétan a Btk. 178. §-hoz fűződő jogalkotói indokolás is egyértelművé tette, hogy csupán a lefoglalt mennyiség alapján a kábítószer kereskedelmet nem lehet megállapítani. A kereskedelem tágabb körű magatartás, rendszeres hasznosítást feltételez és több apró részecselekményből tevődik össze.

[75] A törvényszék a kannabisz növényegyedek tőszámából és a várható hozam nagyságából tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott által elkövetett cselekmény a kábítószer kereskedelem célzatának megállapítása irányába mutat. Csak feltételezésen alapul a „lábon álló növényekből” a kifejezett növények esetében várható leszüretelhető, megszárított növény mennyiség. Nyilván, ha a vádlott saját maga fogyasztására termeszt a kannabiszt, akkor is minden feltételt megteremt, és igyekszik a lehető legnagyobb mennyiséget elérni. Ennek ellenére az egyes növényegyedek bármikor elszáradhatnak, berohadhatnak, de akár a vádlott is dönthet úgy, hogy felhagy a termesztéssel, az ültetvényt megsemmisíti. Tehát nem lehet a „mi lett volna, ha” kategóriába történő feltételezéseket az ítélet alapjául venni, és abból következtetni a bűnösségre. Hangsúlyozta azt is, hogy a botanikus szakértő nem nyilatkozott a két darab elszáradt szárcsonk önálló, életképes egyedeknek számítanak-e, van-e rajtuk olyan rügy vagy növényi kezdemény, amely regenerálja a növények hajtásrendszerét, és esetleg újbóli virágzó növényi egyeddé válhatnak. Továbbá arról se, hogy a szemétben talált növényi részek alkalmasak-e fogyasztásra, vagy olyan összerohadt állapotúak voltak, amelyek ezt kizárják. Ezért ezeket a szárcsontokat és növényi részeket nem lehet hozzáadni a már meglévő, lábon álló egyedek mennyiségéhez.

[76] Álláspontja szerint nincs semmilyen bizonyíték, adat, körülmény vagy akár információ-morzsza, amely alátámasztaná, hogy a vádlottak kereskedni akartak volna a termesztett marihuánával. Ezért Terhelt3 III. rendű vádlott cselekménye helyesen a Btk. 178. § (1) bekezdése és a (2) bekezdés b) pontja szerinti kábítószer birtoklása büntettének minősül.

[77] A védő a büntetés kiszabása során nyomatékos enyhítő körülményként kérte értékelni a közel öt éves időmúlást, a védencének a termesztés tekintetében tett beismerő vallomását és az őszinte megbánását, a hosszabb tartamú kényszerintézkedés hatálya alatt állását, valamint azt, hogy a vagyon elleni bűncselekménnyel okozott kárt tanú12 megtérítette. A vádlott javára értékelendő, hogy a marihuána a legenyhébb drogfajta, a kábítószer mennyisége kevéssel (52 tövel, azaz 50%-kal) haladta meg a jelentős mennyiség alsó határát, továbbá a kábítószer nem került forgalomba.

[78] Mindezekre tekintettel indítványozta, hogy az ítéltábla egészítse ki a tényállást, helyes logikai következtetés útján Terhelt3 III. rendű vádlott cselekményét minősítse a Btk. 178. § (1) bekezdés I. fordulataiba ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerinti kábítószer birtoklásának büntettének, és a kiszabott szabadságvesztés tartamát a törvényi minimumra vagy az alatti mértékre mérsékelje.

[79] Terhelt3 III. rendű vádlott védője a nyilvános ülésen annyiban egészítette ki fellebbezése írásos indokolását, hogy a törvényszék nem vette figyelembe az vádlott javára szóló mentő körülményeket, és a kiszabott büntetés megtorló jellegű. Megjegyezte azt is, hogy a tárgyalást kétségtelenül a bíró vezeti, azonban a tárgyalásról készített hangfelvételtől kiderül, hogy tanú17 tanúként történt kihallgatásakor milyen körülmények között tartotta fenn a terhelti vallomását.

[80] Terhelt3 III. rendű vádlott másik meghatalmazott védője, védő4 ügyvéd a nyilvános ülésen néhány észrevétellel élt az ítélet kapcsán.

[81] Kifejtette, hogy a törvényszék egyoldalúan vizsgálta a rendelkezésre álló bizonyítékokat, és csupán feltételezéseken alapul a vádlottak együttes, közös cselekvőségének megállapítása. A védenca bűnössége nem alapítható azokra a körülményekre, amelyekre a törvényszék az ítélete indokolásában a kereskedés kapcsán hivatkozott. A marihuána egyidőben történt termesztése sem bizonyítja, hogy a vádlottak összehangoltan cselekedtek.

[82] Tévesnek értékelte a cselekmény kábítószer-kereskedelemként történt minősítését, rámutatva arra, hogy nem volt feltárható vásárlói kör, a vádlottaknak nem volt kimagasló bevétele, és erre a pizzafutárnak adott borraivaló mértékéből sem lehet következtetni.

[83] Egyetértett azzal, hogy tanú17 tanú tárgyaláson történt kihallgatása nem volt szabályos. Kérte, hogy az ítéltábla hallgassa meg a tárgyalásról rögzített hangfelvételt, amelyből kiderül, hogy a tanú bizonytalan volt, ezért a bíró irányította a vallomása előadásában.

[84] E védő is eltúlzottnak tartotta a kiszabott büntetést, különös tekintettel arra, hogy „könnyű” drogfajtáról volt szó. Hangsúlyozta, hogy a vádlott kezelésen is részt vett volna, de erre nem biztosítottak számára lehetőséget; a letartóztatásból való szabadulása óta viszont abbahagyta a kábítószer fogyasztást, hasznos tagja a családjának. Meglátása szerint a törvényszék a büntetés kiszabása során nem csak a vádlotti tagadást büntette, ugyanis terhelt1 a beismerő nyilatkozata ellenére ugyancsak súlyos joghátránnyal sújtotta.

[85] Terhelt4 IV. rendű vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtette, hogy a védenca terhére megállapított lopás kizárólag egyenes szándékkal követhető el. E cselekmény esetében nem elég annak bizonyítása, hogy Terhelt4 IV. rendű vádlott közreműködött az ültetvény gondozásában, ugyanis ebből nem következik, hogy az áramlopásra is kiterjedt a szándéka, sőt az sem bizonyos, hogy erről egyáltalán tudott-e. Amennyiben utólag tudomást is szerzett a szabálytalan áramvételezés tényéről, akkor is legfeljebb eshetőleg szándék merülhet fel, amely nem elég a lopás büntetében a bűnössége kimondására.

[86] A kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmény kapcsán arra mutatott rá, hogy Terhelt4 IV. rendű vádlott elismerte az eljárás során, hogy barátnője párja, tanú56 részére adott át kábítószer, azonban ennek során csak azt – a tanú szerint is normális – piaci árat kérte el, amelyet ő kifizetett a kábítószer megszerzésekor. Az értékesítés sem gyakoriságában, sem méretében nem lépett túl a kábítószer fogyasztók egymást kisegítő magatartásán. E tény a köztük történt telefonos üzenetváltások is alátámasztották, egyúttal cáfolták az ítéletben a kereskedelem tekintetében tett megállapításokat, ugyanis kiderült, hogy védenca nem a termesztésből származó kábítószer kívánta átadni, hanem az általa beszerzett kábítószerből juttatott tanú56nak.

[87] Koherensek a vádlotti és tanúvallomások a tekintetben, hogy Terhelt4 IV. rendű vádlott munkaviszonyban állt, napközben a munkahelyén tartózkodott, így 10-12 óras távolléte kellő időt biztosított Terhelt3 III. rendű vádlott részére az ültetvény titokban történő gondozására. Ebből következően védenecének nem kellett szükségszerűen tudnia a padláson kialakított ültetvényről, miként azt a törvényszék megállapította.

[88] A védő szerint, amennyiben elfogadható, hogy az ingatlan bérbeadója az egzotikus állatoknak tulajdonította a házban érzékelt furcsa szagot, e körülmény Terhelt4 IV. rendű vádlott esetében sem bizonyíthatja azt, hogy tudott az ültetvényről.

[89] A törvényszék a pizzafutárnak a borraivalók tekintetében tett tanúvallomására is alapította a bűnösség megállapítását, azonban ismételten hangsúlyozni kell, hogy védence folyamatosan dolgozott, amelyből jövedelemre tett szert. Abból a tényből, hogy 2017. augusztusa és decembere között a pizzafutár akár tíz esetben (azaz havi átlagban két és fél alkalommal) vitt ki rendeléseket az ingatlanhoz, és ennek során a vádlottak havi átlagban kb. 4.000 forint borraivalót adtak, nem következik, hogy „nagy lábon” éltek volna, azt pedig különösen nem, hogy védence a jövedelmi viszonyait meghaladó mértékben költekezett. Terhelt4 IV. rendű vádlottnak nem volt drága autója, nem járt luxus kategóriába tartozó ruhákban, naponta 10-12 órát dolgozott, mindez ellentmond annak, hogy kábítószer kereskedelemről tartotta el magát. A kábítószer kereskedelem rendszerinti velejárója, hogy a kereskedő kezében a haszonból származó nagymennyiségű készpénz, illetve jelentős értéket képviselő vagyontárgyak összpontosulnak. Az ilyen tevékenységre berendezkedők élete egyáltalán nem kapcsolódik a munka világához.

[90] A védő indítványozta, hogy az ítéltábla Terhelt4 IV. rendű vádlottat a lopás büntette alól mentse fel, a kábítószerrel kapcsolatos cselekményét minősítse a Btk. 176. § (1) bekezdése szerinti átadással elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetnének, és vele szemben szabjon ki rövidebb tartamú szabadságvesztést.

[91] Terhelt4 IV. rendű vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében kérte figyelembe venni, hogy védence az ingatlan bérletében, a szabálytalan áramvételezés kialakításában és a kannabisz termesztésében nem vett részt, az életviteléről terhelt1 és Terhelt2 II. rendű vádlott nem tudott semmit. Tényként az rögzíthető, hogy védence a szabálytalan áramvételezés kiépítése után ismerkedett meg Terhelt3 III. rendű vádlottal, a villanyszerelő tanú17 soha nem találkozott Terhelt4 IV. rendű vádlottal, őt nem ismerte, továbbá a vádlottak egyike sem nevezte meg védencét, mint olyan személyt, aki részt vett az áramlopásban.

[92] Megítélése szerint a minősítés változatlanul hagyása esetén is eltúlzott a kiszabott szabadságvesztés tartama, ráadásul a belső arányosság sem érvényesült. Ilyen büntetés letöltését követően védencének – az életkorára is figyelemmel – esélye sem lenne családalapításra.

[93] Az ítéltábla az eltérő irányú jogorvoslatok közül Terhelt2 III. rendű és Terhelt4 IV. rendű vádlottak javára bejelentett fellebbezéseket találta részben alaposnak.

[94] Az ítéltábla a Be. 590. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. A védelmi fellebbezések a bűnösség megállapítására és a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezéseket is támadták, így az ítélet korlátozott felülbírálatának nem volt helye [Be. 583. § (3) bekezdés, 590. § (3) bekezdés]. Ennek megfelelően a másodfokú felülbírálat kiterjedt az eljárási szabályok

megtartásának, az ítélet megalapozottságának, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezések, valamint az indokolás helyességének vizsgálatára is [Be. 590. § (2) bekezdés].

[95] Megállapítható, hogy az elsőfokú bírósági eljárásban nem történt olyan abszolút eljárási szabálysértés, amely – figyelemmel a Be. 608. § (1) bekezdése b), c), d) és f) pontjaiban foglaltakra – a felülbírálat tárgyát képező ügydöntő határozat hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására indokolná. A törvényszék hatáskörrel és illetékességgel rendelkezett az ügy elbírálására, az ítélet meghozatalában nem vett részt kizárt bíró, a tárgyaláson valamennyi személy részt vett, akinek a jelenléte a törvény értelmében kötelező, továbbá az ítélet rendelkező része és indokolása nem ellentétes.

[96] A törvényszék nem valósított meg olyan, a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott relatív eljárási szabálysértést sem, amely lényeges hatással lett volna az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására.

[97] Az elsőfokú bírósági eljárásban a vádlottak és a védők a törvényes jogaikat, ezen belül a kérdezési, észrevételezési és indítványtételi jogukat korlátozás nélkül gyakorolhatták, a törvényszék a bizonyítás törvényességére vonatkozó rendelkezéseket betartotta, a bűnösség megállapítása, a cselekmény Btk. szerinti minősítése és a büntetés kiszabása tekintetében az indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett [Be. 609. § (2) bekezdés a), b) és d) pont].

[98] A törvényszék a tárgyalásról a Be. 444. § (4) bekezdése alapján – az írásbeli jegyzőkönyvek készítése mellett – rendelte el a folyamatos hangfelvétel készítését.

[99] Az ügyiratok tartalma szerint az elsőfokú bírósági eljárásban a vádlottak és a védők a tárgyalásról készített írásbeli jegyzőkönyveknek a Be. 446. §-a szerinti kijavítását vagy kiegészítését nem indítványozták, de – figyelemmel a Be. 446. § (6) bekezdése alapján – azt sem jelezték, hogy a folyamatos hangfelvétel és az írásbeli jegyzőkönyv tartalma között eltérés lenne.

[100] Terhelt3 III. rendű vádlott fellebbezése indokolásában írtak szerint a hangfelvételek – szemben az írásbeli jegyzőkönyvekkel – tartalmazzák, hogy bizonyos tanúk, többek között tanú5, tanú7, tanú9 a tárgyaláson közölték, hogy a nyomozás során nem megfelelően rögzítették vallomásaikat, és csupán annak hatására tartották fenn korábbi tanúvallomásaikat, hogy a bíró börtönbüntetéssel fenyegette meg őket. Továbbá a vádlott szerint az is hallható, hogy az eljáró bíró több esetben közbevetett a tanúk vallomástétele során, és ezzel nyomás alá helyezte őket annak érdekében, hogy tegyenek terhelő vallomást. A bíró tanú17 tanút is „terelgette” kihallgatása során, illetőleg amikor ő figyelmeztette a tanút a hamis vád törvényi következményeire, a bíró ezt megtiltotta számára, és megnyugtatta tanú17t, hogy ne figyeljen rá.

[101] Az ítéltábla szerint a tárgyalásról készített írásbeli jegyzőkönyvek az érintett tanúk esetében igenis rögzítették a korábbi vallomásaikkal kapcsolatban tett észrevételeiket,

nevezetesen azt, hogy a nyomozati szakban felvett tanúkihallgatási jegyzőkönyvek nem pontosan úgy tartalmazzák a vallomásukat, ahogy azt előadták.

[102] Ezen túlmenően a vádlotti által hivatkozott – az írásbeli jegyzőkönyvek és a hangfelvételek tartama közötti – eltérések nem vonatkoznak a bizonyítás szempontjából jelentős tényekre, Terhelt3 III. rendű vádlott is lényegében az eljáró bíró tárgyaláson tanúsított magatartását kifogásolja, anélkül, hogy bármikor is a bíró elfogultságára hivatkozott volna. Az írásbeli jegyzőkönyvek tartalmazzák a hivatkozott tanúknak a korábbi vallomásaik kapcsán tett észrevételeit.

[103] Az ítéltábla elsődlegesen arra mutat rá, hogy a tárgyalást a Be. 439. § (1) bekezdése alapján a bíró vezeti, ennek keretében ugyancsak a bíró az, aki a Be. 179. § (2) bekezdése alapján közli a tanúval a Be. 176. § (1) bekezdése szerinti tanúzási figyelmeztetést és a kihallgatással kapcsolatos jogait (Be. 170-172. §). Ezért az első fokon eljáró bíró törvényesen oktatta ki a tárgyaláson Terhelt3 III. rendű vádlottat, hogy a tanú figyelmeztetése a hamis tanúzásra és hamis vád következményeire a bíróság feladata (67. számú tárgyalási jegyzőkönyv 10. oldal hetedik bekezdés). Megjegyzi az ítéltábla, hogy tanú17 tanúkenti kihallgatása során „nyomásgyakorlás” inkább Terhelt3 III. rendű vádlott részéről valósult meg, amikor közölte a tanúval: „Most szeretném mondani, hogy ez 2-8 évig terjedő bűncselekmény, hogy ha hamisan vádolsz!”, „Én biztos, hogy egy hamis vádat fogok csinálni ebből!” (67. számú tárgyalási jegyzőkönyv 10. oldal hatodik és nyolcadik bekezdés).

[104] A törvényszék törvényesen figyelmeztette ismételten a hamis tanúzás, illetőleg a hamis vád következményeire azokat a tanúkat, akik a tárgyaláson arra hivatkoztak vagy utaltak, hogy a nyomozás során készült kihallgatási jegyzőkönyvek (tanú21, tanú9, tanú7, tanú3), illetőleg a felismerésre bemutatásról készült jegyzőkönyv (tanú17) nem az általuk előadottakat tartalmazza. A közokiratnak minősülő jegyzőkönyvek tartalmának meghamisításával, illetve lényeges tények hamisan történő közokiratba foglalásával ugyanis az eljárási cselekményt végrehajtó rendőr közokirat-hamisítás büntettét [Btk. 343. § (1) bekezdés] valószínűsítené meg. E bűncselekmény elkövetését viszont cáfolja, hogy az adott tanúk a kihallgatási jegyzőkönyveket aláírásukkal hitelesítették, ráadásul a tanúk a tárgyaláson – tanú21 kivételével – végül fenntartották a kihallgatási jegyzőkönyvekben foglaltakat.

[105] A tárgyaláson tanú5 tanú a vallomása összefüggő előadása után fenntartotta a nyomozati vallomását, és csak ezt követően – ügyészi kérdésre – mondta azt, hogy a nyomozók kissé „sarkított” módon vették fel a kihallgatási jegyzőkönyvet, mivel kifejezetten rákérdeztek, hogy terhelt1nak a helység6, cím15i ingatlanánál tapasztalt nagyobb forgalom kapcsán gyanakodott-e a kábítószerre. Ekkor utalt a tanú arra is, hogy a nagyobb forgalomnak kártyázás vagy CD lemezek cserélgetése is lehetett az oka, ám ezzel összefüggésben a tanú ismételt tanúzási, illetve a hamis vádra történő figyelmeztetésére nem került sor, kihallgatása befejeződött (8. számú tárgyalási jegyzőkönyv, 18 oldal első négy bekezdése).

[106] A tárgyalási jegyzőkönyv – szemben Terhelt3 III. rendű vádlott kifogásával – rögzítette, hogy tanú2 tanú szerint az ingatlanban keletkezett kár részben a házkutatás eredménye volt, ugyanakkor a tanú azt is előadta, hogy a többi kár annak folytán merült fel, hogy bérlők az elektromos kábel illegális bevezetése érdekében átfúrták a falat, a növények

tárolása végett átalakított padláson kifolyt a víz és elázott a padló (33. számú tárgyalási jegyzőkönyv, 8. oldal hatodik bekezdés).

[107] Mindezekre tekintettel, az ítéltábla nem látott okot a tárgyalásról készült írásbeli jegyzőkönyvek és hangfelvételek tartalmának ellenőrzésére. A törvényszék az írásbeli jegyzőkönyvekben a Be. 445. § (1)-(2) bekezdéseiben meghatározott formai és tartalmi követelményeknek megfelelően rögzítette az egyes eljárási cselekmények menetét és annak során történteket. A jegyzőkönyv tartalmazta a vádlottak és a tanúk vallomását, valamint a szakértők véleményét, illetőleg ezekkel összefüggésben az ügyész, a vádlottak és a védők észrevételeit is, melyet az eljárás résztvevői akkor még nem kifogásoltak.

[108] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú ítélet megalapozott, mert a tényállás felderített, hiánytalan, irathú és helytelen ténybeli következtetésektől mentes, így az a Be. 591. § (1) bekezdése alapján irányadó volt az ítélet felülbírálata során. A tényállást támadó érvek nem alaposak.

[109] A vádlottak által a nyilvános ülésen előadottak alapján az ítélet indokolásának személyi része annyiban szorult kiegészítésre, hogy Terhelt2 II. rendű vádlott közösen neveli élettársával annak kiskorú gyermekét, Terhelt3 III. rendű vádlott segít a daganatos betegségben szenvedő nevelőapja napi gondozásában, ápolásában, továbbá Terhelt4 IV. rendű vádlott munkaviszonya a cég2 benzinkúton megszűnt, jelenleg pizzafutárként dolgozik.

[110] Az ítéltábla az előéleti adatokat akként helyesbíti, hogy Terhelt2 II. rendű vádlott vonatkozásában a Budakörnyéki Járásbíróság 12.B.25/2018/23. számú ítélete 2018. június 28-án emelkedett jogerőre.

[111] A törvényszék az ítélete indokolásában a bizonyítás anyagát képező ügyiratok tartalmának megfelelően ismertette a bizonyítási eszközöknek (terhelti- és tanúvallomásoknak, szakvéleményeknek, okiratoknak és egyéb tárgyi bizonyítási eszközöknek) a büntetőjogi és büntetőeljárásjogi tények szempontjából lényeges tartalmát.

[112] Az elsőfokú ítélet indokolásában is nyomon követhető, hogy tanú17, terhelt1, tanú3, tanú5, tanú7, tanú9 és tanú21 tárgyaláson tett tanúvallomásai mely körben mutattak eltérést korábbi vallomásaiktól.

[113] A törvényszék még az indokolásban is rögzítette Terhelt3 III. rendű vádlott és tanú12 tanú észrevételét, miszerint a vádlott édesanyja nem volt olyan viszonyban a fia általános iskolai osztálytársával, tanú50 tanúval, hogy vele magánjellegű információkat osszon meg (elsőfokú ítélet 113. pont). tanú50 tanúvallomása a büntetőügy megítélése szempontjából jelentős bizonyítékot nem szolgáltatott (elsőfokú ítélet 112. pont), ezért – szemben Terhelt3 III. rendű vádlott érvelésével – e tanúnak a tárgyaláson történő kihallgatása és tanú12-vel való esetleges szembesítése szükségtelen volt.

[114] tanú2 tanú, a helység2i, cím29 66. szám alatti ingatlan tulajdonosa a tárgyaláson csakugyan beszámolt arról, hogy Terhelt3 III. rendű vádlott 2016. decemberében meghívta őt és gyermekeit egzotikus állatai megtekintésére, amelyre végül a vádlott letartóztatása miatt

már nem került sor (33. számú tárgyalási jegyzőkönyv 7. oldal első bekezdés). Ez a közlés semmiképpen nem cáfolta a tanúnak a tárgyaláson is megismételt vallomását, miszerint – ha nem volt előzetesen megbeszélve – a vádlott az ingatlanba történő bejutást, a bérlemény ellenőrzését nem tette lehetővé, különböző okokra hivatkozással.

[115] Az ítéltábla tanú19 tanú esetében (*elsőfokú ítélet 105. pont*) a tanúvallomást – nyilvánvaló elírás miatt – azzal pontosítja, hogy e tanú terhelt1al 2016. novemberében két és fél hét alatt beszélt tizenegy alkalommal.

[116] A törvényszék a bizonyítás során beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelte, majd igen részletes, meggyőző és logikai hibáktól mentes indokát adta annak, hogy Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű és Terhelt4 IV. rendű vádlottak érdemi védekezését miért nem fogadta el, illetőleg a bűnösségüket – a váddal egyezően – mely bizonyítékok alapján látta megállapíthatónak. A mérlegelési tevékenysége alapját nem feltételezések, hanem konkrét bizonyítékból származó tényszerű adatok, körülmények képezték.

[117] Az ítéltábla – reflektálva Terhelt3 III. rendű vádlott védőjének észrevételeire – rámutat arra is, hogy jelen ügyben a kereskedelemre vonatkozóan közvetlen bizonyítékok (lásd. tanú21 és tanú14 részére történt értékesítés) is rendelkezésre álltak, bár tény, hogy a közvetett bizonyítékok voltak számosabbak.

[118] A védő által hivatkozott közvetett bizonyítékok zárt logikai láncolata kapcsán az ítéltábla felhívja a Kúria Bhar.III.1.530/2019/23. számú határozatának releváns tartalmát. E szerint a közvetett bizonyítékok zárt láncolatának szükségessége kétségtelen, ám ez nem formállogikai láncolatot jelent. A közvetett bizonyítás zárt láncúsága nem feltételezi a legapróbb és az egyforma méretű láncszemeket. Azaz nem feltétlenül az, hogy a legapróbb részletek is bizonyítva legyenek. Az ugyanis valójában azt jelentené, hogy a valóság megismerése már nem közvetett, hanem közvetlen. És nem feltételezi a közvetett bizonyítás zárt láncolata, hogy egyforma értékű bizonyítékokból tevődjön össze. A hangsúly a zártságon van, ami a két végpontot összekapcsolja. Minden egyes láncszemnek tény-, illetve tárgyszerűnek kell lennie, nem lehet spekulatív; relevánsnak és a valóságra vonatkozóan kell lennie. A fentiekben írt kritériumnak a jelen ügyben beszerzett bizonyítékok megfelelnek.

[119] Rátérve a törvényszék által elfogadott, de a védelmi fellebbezésekben vitatott bizonyítékokra, az ítéltábla az alábbiakat állapította meg.

[120] A törvényszék a jogerősen elítélt terhelt1nak (miként tanú17nak is) az előkészítő ülésen tett terhelő vallomását a büntetőeljárásjogi szabályoknak megfelelően használta fel bizonyítékként.

[121] A vádlottnak a Be. 504. §-ában írtak szerint tett, a bűnösségét beismerő, a tárgyalásról lemondó *nyilatkozata* csakugyan nem azonos a Be. 165. § b) pontjában és a Be. 183. § (1) bekezdésében meghatározott *terhelti vallomással*, attól szóhasználatában is különbözik.

[122] A Be. 183. § (1) bekezdése szerint a terhelt vallomásának minősül a terhelt minden olyan, a büntetőeljárásban a terhelti figyelmeztetés utáni, bíróság, ügyészség vagy nyomozó hatóság előtt tett, illetve ezeknek címzett szóbeli vagy írásbeli közlése, amelyben a bizonyítás tárgyára vonatkozó tényt állít.

[123] A vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozata – figyelemmel a Be. 502. § (3) bekezdésében foglaltakra – a kihallgatás megkezdése és a terhelti figyelmeztetések után a bíróság előtt tett olyan szóbeli közlés, amelyben a vádlott arról nyilatkozik, hogy a bűncselekményt a vádirati tényállásban írtak szerint elkövette. Nyilvánvaló, hogy a beismerő nyilatkozat a saját cselekményre, és nem a váddal érintett társak magatartására vonatkozik.

[124] Jelen ügyben azonban nem hagyható figyelmen kívül, hogy terhelt1 beismerő nyilatkozata – saját cselekvősége mellett – annak az elismerését is tartalmazta, hogy

- másokkal olyan megállapodást kötött, miszerint marihuána termesztéséből, illetve annak rendszeres értékesítéséből fognak pénzt keresni,
- ennek keretében családi házas ingatlanokat béreltek ki, azokat marihuána termesztésére, tárolására és raktározására használták,
- megállapodásuknak megfelelően az ültetvények kialakítását közösen végezték, a gondozási feladatokat megosztották egymás között,
- a termesztéshez szükséges villamos energiát illegális áramvételezés útját biztosították.

[125] Az is rögzíthető továbbá, hogy terhelt1 az előkészítő ülésen – a Be. 185. § (1) bekezdése szerinti terhelti figyelmeztetés után (amely értelemszerűen kiterjedt a vallomástétel megtagadási jogára történő figyelmeztetésre is) – nem csak a bűnössége beismeréséről nyilatkozott, hanem vádlottként vallomást tett. Ennek során – bírói kérdésekre válaszolva – azt vallotta, hogy a cselekmények úgy történtek, ahogy az a vádiratban az egyes vádpontokban le van írva: mindhárom ingatlan esetében ő bízta meg tanú17t az illegális áramvételezés kialakításával; a cím29 alatti ingatlanban négyen (azaz Terhelt4 IV. rendű vádlottal együtt) alakították ki az ültetvényt, azt „fenntartották”, a kábítószer el akarták adni; a cím30 alatti ingatlanban júniustól szeptemberig marihuána-ültetvényt alakítottak ki, a cím31 alatti ingatlannál az illegális áramvételezés kialakításánál Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlott is jelen volt, az itt termesztett marihuána főként Terhelt2 II. rendű vádlotthoz volt köthető (43. számú jegyzőkönyv 3. oldal).

[126] A törvényszék megalapozottan vetette el terhelt1nek a tárgyaláson tett tanúvallomását (*elsőfokú ítélet 291. pont, 302. pont*), ugyanis az nem csak az előkészítő ülésen előadott, vádlott-társait is terhelő vallomásával volt ellentétes, de azt az egyéb bizonyítékok is cáfolták. terhelt1 tanúvallomásának bizonyító erejét nem erősíthette az a tény sem, hogy a tárgyaláson az igazmondási kötelezettsége és a hamis tanúzás törvényi következményeinek terhe mellett adta elő vallomását.

[127] Az ügyben ugyancsak jogerősen elítélt tanú17 az eljárás során következetesen nyilatkozott arról, hogy kitől kapott megbízást a szabálytalan áramvételezés kialakítására, hogyan végezte el a szerelési munkákat. A tárgyaláson tanúként történt kihallgatása kezdetén csakugyan volt némi bizonytalanság a vallomásában a tekintetben, hogy ki volt jelen a helység3i ingatlannál történt kivitelezésnél, de utóbb határozottan jelentette ki, hogy Terhelt3 III. rendű vádlott ott volt (*67. számú tárgyalási jegyzőkönyv 10. oldal utolsó bekezdés*), és ez összhangban van a nyomozás során a fényképről történt felismerésre bemutatáson tett nyilatkozatával is. A vádiratban terhére rótt vagyoni elleni bűncselekmény elkövetését elismerő tanú17 szavahihetőségét nem cáfolhatta az a körülmény, hogy kábítószer-fogyasztásra vonatkozó nyilatkozata ellenére a drogtesztje pozitív lett. A vád és az előkészítő ülésen meghozott jogerős ítélet tényállás szerint tanú17 nem volt tisztában, hogy a szabálytalan áramvételezés tényleges célja a kábítószer termesztés volt, a vádhoz kötöttség elve [Be. 6. § (2) és (3) bekezdés] alapján a törvényszék nem is vizsgálhatta az ingatlanokon termesztett kábítószerrel összefüggésben tanú17 felelősségét, így Terhelt3 III. rendű vádlottnak ugyancsak a tanú szavahihetősége körében tett felvetése nem értelmezhető.

[128] Egyébként tanú17 tanú terhelő vallomása kapcsán – szemben Terhelt2 II. rendű vádlott észrevételével – annak volt jelentősége, hogy e vádlott maga is jelen volt a helység2i és helység3i ingatlanoknál a szabálytalan áramvételezés kialakításakor. A tényállás sem rögzítette, hogy terhelt2 II. rendű vádlott a villanyszerelési munkában részt vett volna, erre adat nem merült fel (feltehetően a segítségére nem is volt szükség).

[129] A törvényszék az ítélet indokolásában arról is számot adott, hogy az egyes vallomások közül melyiket és miért fogadta azon tanúk esetében, akiknek a nyomozati és tárgyaláson tett vallomásai ellentétesek voltak.

[130] tanú7 tanúvallomásával kapcsolatban helyesen tulajdonított annak jelentőséget, hogy Terhelt4 IV. rendű vádlott azt közölte a tanúval, hogy barátjával, Terhelt3 III. rendű vádlottal droggal foglalkoznak, és a „foglalkozás” kifejezés csakugyan valamely tevékenységként, és nem fogyasztásként volt értelmezhető (*elsőfokú ítélet 297. pont*).

[131] tanú5 tanú vallomásából az volt terhelő bizonyítékként értékelhető, hogy terhelt1 helység6i lakóhelyénél állandóan nagy volt a forgalom (*elsőfokú ítélet 297. pont ad10. alpont*). tanú5 a tárgyaláson valóban próbált ennek okaira magyarázatot adni, azonban az nem volt elfogadható, ugyanis nem saját közvetlen észlelésén, hanem feltételezésén alapult („kártyázás”, „CD lemezek cserélgetése”).

[132] tanú9 tanú mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson Terhelt3 III. rendű vádlott kábítószer-fogyasztáshoz köthető személyiségváltozásáról számolt be, ezt értékelte a törvényszék e vádlott terhére (*elsőfokú ítélet 297. pont ad6. alpont*). Egyébként Terhelt3 III. rendű vádlott a kábítószer-fogyasztást az eljárás során maga is elismerte.

[133] A törvényszék tanú3 esetében iratszerűen értékelte, hogy Terhelt2 II. rendű vádlott próbálta befolyásolni a tanút a vallomástételében (*elsőfokú ítélet 301. pont*), ugyanis erről kifejezetten tanú3 számolt be a 2018. június 13-ai nyomozati kihallgatásán, majd azt a bírósági tárgyaláson is fenntartotta.

[134] Kellő részletességgel foglalkozott tanú21 eltérő tartalmú vallomásaival (*elsőfokú ítélet 300. pont*), megállapítva azt is, hogy e tanú a tárgyaláson már menteni próbálta Terhelt2 II. rendű vádlottat. A törvényszék okszerűen tanú21nak a nyomozás során tett első vallomását találta következetesnek és logikusnak, utalva annak releváns tartalmára, a Terhelt2 II. rendű vádlott személyével és az ingatlan adataival kapcsolatban közölt információkra. Az ítélet indokolása nem tartalmaz olyan megállapítást, miszerint Terhelt2 II. rendű vádlott befolyásolta volna tanú21 tanút, a törvényszék – a tanú vallomásainak folyamatos változására figyelemmel – helyesen mindössze azt rögzítette, hogy tanú21 a vádlottat menteni kívánta a „helyzetből” (*elsőfokú ítélet 300. pont*).

[135] Terhelt2 II. rendű vádlott fellebbezése indokolásában arra is tévesen hivatkozik, hogy a rendőrök közel négy hónappal korábban felszámolták az ültetvényt, így abból származó marihuánát már nem értékesíthetett tanú21nak 2018. január 6-án. A helység3i ingatlanban történt házkutatásra és lefoglalásra csakugyan 2017. október 17-én került sor, de még ez sem zárná ki annak lehetőségét, hogy az értékesített marihuána az ekkor megszüntetett ültetvényből származik. Ugyanakkor a helység2i ingatlanban 2017. december 18-án – a kendernövények leszüretelése és szárítása után – került sor az ültetvény hatósági felszámolására, így biztos, hogy kb. három héttel később Terhelt2 II. rendű vádlott az ott termesztett marihuánából adott tanú21nak. E tény az sem zárja ki, hogy a vádlott cím32 alatti ingatlanában 2018. január 11-én tartott házkutatás során kábítószer nem találtak.

[136] Az ítéltábla álláspontja szerint a tanúvallomások értékelésénél a törvényszék logikai hibát nem vétett, megállapításai egyezők az ügyiratok tartalmával, e körben a vádlottak és a védők felvetései lényegében a bírói mérlegelést, illetőleg annak eredményét támadták.

[137] A törvényszék irathűen ismertette és helyesen értékelte az igazságügyi vegyész-, botanikus-, toxikológus-, ujjnyomat-, genetikus- és energetikai szakértők által készített szakvéleményeket, valamint az okirati bizonyítékokat (házkutatási és szemle jegyzőkönyvek, rendőri jelentések és feljegyzések, bankszámla-kivonatok, adóhatóság átiratai).

[138] Nem merültek fel kétségek a cím29 alatti ingatlanban lefoglalt növényi anyagokat megvizsgáló és azok kábítószer-tartalmát megállapító igazságügyi vegyész-szakértői véleménnyel kapcsolatban sem. A bizonyítandó tény megállapításához különleges szakértelemmel rendelkező szakértőt kellett alkalmazni [Be. 188. § (1) bekezdés], a nyomozás során kirendelt szakértő az igazságügyi szakértői névjegyzékben szerepelt, ráadásul a szakértőnek a lefoglalt kannabisz kendernövény mennyiségére és delta-9-tetrahidrokannabinol tartalmára vonatkozó számítási módszere megfelel az ítélkezési gyakorlatnak. A törvényszék a tényállásban – helyesen – az egyes kábítószer hatóanyag-tartalmát a vádlottak szempontjából kedvezőbb számítást alkalmazva állapította meg. Egyébiránt a helyszíni szemlén a növényegyedeket mindig gyökérzettel együtt foglalják le, annak érdekében, hogy a szakértői vizsgálat során megállapítható legyen, hogy a növény magról került-e szaporításra vagy klónozás útján állították elő.

[139] Kannabisz esetében – figyelemmel a Btk. 461. § (2) bekezdésében és a (3) bekezdés a) pontjában foglaltakra is – a növényegyedek számából vonható le következtetés a

kábítószer mennyiségére és hatóanyag-tartalmára. Értelmezhetetlen az a felvetés, miszerint a lábon álló kendernövények utóbb elszáradhatnak, megrohadhatnak, ugyanis nyilván nem várható el a hatóságoktól, hogy továbbra is gondozzák, majd leszüreteljék az ültetvényt, és ezt követően vizsgáltassák be szakértővel a megmaradt kendernövényeket.

[140] A rendelkezésre álló okiratok egyértelműen cáfolják Terhelt3 III. rendű vádlott érvelését, miszerint a helység2i ingatlanban elvégzett házkutatás során azért találtak mindenhol marihuánát, mert a rendőrök éppen a szüreteléskor csaptak le rá, de valamennyi kannabiszt felvitte volna a padlásra (ezt a vádlott gyakorlatilag Terhelt4 IV. rendű vádlott javára mentő körülményként kérte értékelni). A lefoglalt kannabisz kendernövények már olyan növekedési stádiumban, illetőleg részben leszüreteltek voltak, hogy azok a kereskedelemre, illetőleg fogyasztásra alkalmasak voltak. A szemléről készített jegyzőkönyv szerint a *konyhapult alsó polcán* egy üzlet1 feliratú nejlonzacskóban talált marihuána már leszárított állapotban volt, nyilván ilyennek kellett lennie az ugyancsak nejlonzacskóban (üzlet2 feliratú) lévő marihuánának is, másrészt a padlástéren már leszüretelt és több kötegben a száruknál fogva felfüggesztett marihuána szárítása már folyamatban volt, a növényi szárításra használt tálcákon lévő marihuána félig leszáradt állapotban volt (*szemle jegyzőkönyve, nyomozati irat 6. kötet 29., 33. oldalai*). Figyelemmel e körülményekre, terhelt1 előkészítő ülésen tett terhelő vallomására, a tanú14 részére történt értékesítésre, az sms üzenetek tartalmára, nincs alapja annak a védelmi érvelésnek sem, hogy Terhelt4 IV. rendű vádlott nem vett részt a vádlott-társak cselekményében. A kereskedés tényét nem cáfolhatta az, hogy a vádbeli időszakban e vádlottnak igazolt munkahelye és rendszeres jövedelme is volt.

[141] A cím31 alatti ingatlanban lefoglalt GSE Timer Box időzítő dobozon rögzített tenyérlenyomat az igazságügyi ujjnyomszakértő megállapítása szerint Terhelt3 III. rendű vádlottól származott, ezt a tényt a törvényszék helyesen értékelte a vádlottat terhelő bizonyítékként, ugyanis a tenyérlenyomat fellelése körében a hatóságok manipulációjára történt vádlotti hivatkozásnak valós alapja nincs.

[142] A törvényszék a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján okszerű és logikailag hibáktól mentesen következtetett arra, hogy a vádlottak összehangoltan, előre megegyezve – kifejezetten értékesítési céllal – termesztettek és tároltak kábítószer a helység2i, helység5i és helység3i ingatlanokban.

[143] A lefoglalt élő és már leszüretelt kannabisz növények száma eleve kizárta a saját fogyasztási célra történő termesztést, figyelemmel arra is, hogy a szárított kannabisz növények totál-THC tartalma – az anyagban lejátszódó természetes folyamatok következtében – az idő múlásával folyamatosan csökken, melyre tekintettel már nem fogyasztják.

[144] Szemben a védelmi felvetésekkel ugyanakkor a törvényszék nem a növényegyedek számából és várható hozamából, azaz a kábítószer mennyiségéből, és még nem is csupán a két igazolt értékesítésből (tanú21, tanú14) vont le konklúziót a kereskedési jellegű elkövetési magatartásra, hanem kifejezetten olyan – az 1/2007.BJE. számú jogegységi határozatban megkívánt többlet-magatartásként értékelendő – tényekből, adatokból, amelyek ezt kétséget kizáró bizonyossággal alátámasztották. Az ítéltábla maradéktalanul egyetértett a

kannabisz-termesztés együttes végzése és tényleges célja kapcsán a törvényszék által felhívott, a rendelkezésre álló bizonyítékok észszerű értékelésén alapuló érvekkel (*elsőfokú ítélet 288. és 297. pont*), azok kiegészítésre vagy helyesbítésre nem szorultak, jelen határozatban történő megismétlésük szükségtelen. Az elsőfokú ítéletben írt, és részben a védelmi fellebbezésekben is felidézett körülmények (a lefoglalt marihuána mennyisége és közel egyidejű termesztése, terhelt1 ingatlanánál tapasztalt forgalom, a gyakori és rövid tartamú telefonhívások, a telefonos üzenetek tartalma, a vádlottaktól lefoglalt készpénz összecszerúsége, a vádlottak – különösen Terhelt2 II. rendű vádlott – kirívó költsége, két vádlotthoz kapcsolható értékesítés, a vádlottak drogdílerként való tevékenységéről szóló híresztelések) egyenként, külön-külön csakugyan nem alapozhatták volna meg a kereskedelemre levont következtetést, de együttesen mindenképpen. A kábítószer-kereskedők esetében rendszerint nem sikerül feltárni a beszerzési forrásokat (sok esetben a vevőkört sem), így jelen ügyben sincs különösebb jelentősége, hogy voltak-e a vádlottaknak alvilági kapcsolatai. Megjegyzendő, hogy a vádlottak konkrétan kannabisz-termesztők voltak, és a potenciális vevőkör a hatóság látókörébe került, még ha minden esetben az eladás ténye nem is volt bizonyítható. A porciózáshoz és csomagoláshoz szükséges üres nejlontasok lefoglalására valóban nem került sor (egyébként ezek bármikor történő beszerzése különösebb kihívást nem jelenthetett), viszont a helység2i ingatlanban mérleg igen, ez a marihuána esetében ugyancsak cáfolja a saját fogyasztási célú termesztést.

[145] A vádlottaknak nem kellett közvetlenül közreműködniük a szabálytalan áramvételezés kialakításában, ugyanis a dolog elleni erőszakkal elkövetett lopásban akkor is megállapítható a büntetőjogi felelősségük, ha használják az áramot, tudva, hogy azt rendeltetésellenesen vételezik. Egyébiránt jelen ügyben tényként rögzíthető, hogy a fal jogszerűtlen megbontása állagsérelemmel is járt, és annak nincs jelentősége, hogy az helyreállítható volt-e.

[146] Mindezekre tekintettel, az ítéltábla osztotta a törvényszék álláspontját a tekintetben, hogy a vádlottak a vád tárgyává tett bűncselekményeket megvalósították.

[147] A törvényszék törvényesen minősítette Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű és Terhelt4 IV. rendű vádlottak terhére megállapított egyes bűncselekményeket, az módosításra vagy pontosításra nem szorult.

[148] Terhelt2 II. rendű vádlott 2018. október 16-i cselekménye (*tényállás 2. pont, elsőfokú ítélet 50. és 51. pont*) csakugyan a Btk. 178. § (6) bekezdése szerinti kábítószer fogyasztásként, illetve a csekély mennyiségű kábítószer fogyasztás céljából történő tartásként értékelhető. Figyelemmel arra, hogy e cselekményre a Btk. 176. § (1) bekezdése szerinti bűncselekmény befejező időpontjához (2018. január 6-a) képest több mint tíz hónappal később került sor, jelen ügyben e szubszidiárius vétség nem olvad bele a kábítószer-kereskedelembé, mivel a kereskedelem és fogyasztás, illetve fogyasztási célú tartás egyidejűsége nem állapítható meg (EBH2016.B.15). Az ítéltábla ugyanakkor úgy ítélte meg, hogy a két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő kábítószer birtoklása vétségének a Terhelt2 II. rendű vádlott terhére megállapított jelentősebb tárgyi súlyú bűncselekmény mellett a felelősségre vonás szempontjából nincs jelentősége. Ezért e cselekmény miatt indult büntetőeljárást a Be. 567. § (1) bekezdés f) pontjának értelemszerű alkalmazásával megszüntette.

[149] A törvényszék helyesen és hiánytalanul tárta fel, majd – túlnyomórészt – kellő nyomatékkal értékelte a büntetéskiszabás során irányadó alanyi és tárgyi tényezőket, az indokolás e körben sem szorult helyesbítésre vagy kiegészítésre.

[150] A Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés tartama igazodik a terhükre megállapított bűncselekmények tárgyi súlyához, a vádlottak társadalomra veszélyességéhez és a feltárt bűnösségi körülményekhez, így az ítéltábla – a jelenlegi rendezett családi körülményeik ellenére – sem látott lehetőséget a szabadságvesztés mértékének enyhítésére. Nem lehetett ugyanis figyelmen kívül hagyni, hogy mindketten voltak már büntetve kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmény (Terhelt2 II. rendű vádlott konkrétan kábítószer-kereskedelem) miatt, és velük szemben a törvényszék lényegesen a középérték alatti tartamú szabadságvesztést szabott ki.

[151] Az ítéltábla nem látta indokoltnak a szabadságvesztés tartamának felemelését sem, ugyanis a vádlottak kétségtelenül „könnyű drognak” minősülő kábítószerekre valószínűsíthető cselekményüket, és a nyolc év tartamú szabadságvesztés megfelel az ítélkezési gyakorlatnak is.

[152] A törvényszék e vádlottak esetében – figyelemmel a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pontjának ad) alpontjára és a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontjára – törvényesen állapította meg a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját.

[153] Az ítéltábla az elkövetéskor büntetlen előéletű, újabb büntetőeljárás alá nem vont Terhelt4 IV. rendű vádlott esetében úgy ítélte meg, hogy a büntetési célok rövidebb tartamú szabadságvesztéssel is elérhetőek. Ezért a szabadságvesztés mértékét 5 évre enyhítette, és – a vádlott egészségi állapotára figyelemmel – a törvényben előírtnál eggyel enyhébb, börtön végrehajtási fokozatot határozott meg [Btk. 35. § (2) bekezdés]. E vádlott esetében is törvényesen került sor a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja megállapítására.

[154] Terhelt4 IV. rendű vádlott büntetésének mérséklése folytán a három vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztéseknél jobban érvényesül a belső arányosság is, figyelemmel arra, hogy Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottaknak nyilvánvalóan meghatározóbb szerepük volt a kannabisz ültetvények kialakításában.

[155] A szándékos bűncselekmények miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt vádlottak méltatlanok a közügyek gyakorlására, ezért a törvényszék helyesen döntött a közügyektől eltiltás alkalmazásáról, annak mértéke is megfelelő.

[156] Figyelemmel arra, hogy a 2018. október 16-i cselekmény vonatkozásában az ítéltábla megszüntette a büntetőeljárást, Terhelt2 II. rendű vádlott esetében a Budapesti II. és kerületi Bíróság 8.B.1786/2016/67. számú ítéletével kiszabott 1 év börtönbüntetés végrehajtásának elrendelését mellőzni kellett.

[157] A törvényszék törvényesen döntött a vagyonek Kobzása alkalmazásáról, az előzetes fogvatartásban és bünygyi felügyeletben töltött beszámításáról, az eljárás során lefoglalt bünyjelekről, valamint a bünygyi költség viseléséről is, az e körben hozott ítéleti rendelkezések helyesbítésre nem szorultak.

[158] Mindezekre figyelemmel, az ítéltábla – a Be. 599. § (1) bekezdése szerint nyilvános ülésen – a fellebbezésekkel támadott elsőfokú ítéletet Terhelt2 II. rendű és Terhelt4 IV. rendű vádlottak vonatkozásában a Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyebekben mindhárom vádlott tekintetében a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[159] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet rendelkező részében írt személyi adatokat a másodfokú eljárásban ismertté vált adatok alapján helyesbítette.

[160] Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú eljárás befejezéséig bünygyi felügyeletben töltött időt is be kellett számítani a kiszabott szabadságvesztésbe [Btk. 92. § (1) és (3) bekezdés].

[161] Az ítéltábla határozata elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) és (2) bekezdéseiben írt rendelkezések zárják ki.

[162] A másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bírósággal ellentétes döntése esetén [Be. 615. § (1) bekezdés]. Ellentétes a döntés, ha a másodfokú bíróság

a) olyan vádlott bünyösségét állapította meg vagy olyan vádlott kényszergyógykezelését rendelte el, akit az elsőfokú bíróság felmentett vagy vele szemben az eljárást megszüntette,

b) az elsőfokon elítélt vádlottat felmentette vagy vele szemben a büntetőeljárást megszüntette,

c) a vádlott bünyösségét olyan bünycselekményben állapította meg, amelyről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett [Be. 615. § (2) bekezdés].

[163] Nem minősül ellentétes döntésnek, ha a másodfokú bíróság – pótolva az elsőfokú bíróság mulasztását – megszünteti az eljárást olyan bünycselekmény miatt, amelyről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett (ÍH2018.127). Ezért Terhelt2 II. rendű vádlott esetében sem nyílt meg a másodfellebbezési jog amiatt, hogy az ítéltábla a kábítószer birtoklásának vétsége miatt indult büntetőeljárást megszüntette, mivel e cselekmény tekintetében első fokon nem került sor a bünyösség kimondására.

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Lőrinczy Attila István s.k. előadó bíró, Dr. Németh Nándor s.k. bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 2020. szeptember 17. napján kihirdetett 6.B.58/2019/113. számú ítélete – a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 4.Bf.48/2021/19. számú határozata folytán – Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű és Terhelt4 IV. rendű vádlottak vonatkozásában 2021. május 18. napján jogerős.

Budapest, 2021. május 18.

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.

a tanács elnöke